

MĒS, SKAUTI, NĀKAM

Iautri

1. Mēs skau-ti nā-kam un dzies-mu sā - kam. Par sa-vu
dzī - vi mēs dziedā-sim. Mēs zē-ni brī - vi, kas mi - lē
dzī - vi, Par lat-vju skau - tiem mūs vi - si sauc. Mēs e-sam
skau-ti, Kas bē - das ne-pa-zist, Vai ā-rā snieg, vai salst, vai lietus līst.

1. Mēs, skauti, nākam un dziesmu sākam. Par savu dzīvi mēs dziedāsim. Mēs, zēni brīvi, kas mīlē dzīvi, Par latvju skautiem mūs visi sauc. Mēs esam skauti, Kas bēdas nepazīst, Vai ārā snieg, vai salst, Vai lietus līst.
2. Kad atnāk pavasars un atspīd saules stars, Uz nometni tad mums trauc gars. Kādēļ tad mājā būt, ja varam mežā klūt, Un sevim spēkus no dabas gūt. Mēs esam skauti, Kas bēdas nepazīst, Vai ārā snieg, vai salst, Vai lietus līst.
3. Kad ziema tuvojas, tad dzīve pārmainās. Par savām mītnēm tad strādājam. Mēs jaunus pienemam un vecos pārbaudām, Par īstiem skautiem tos izvedam. Mēs esam skauti, Kas bēdas nepazīst, Vai ārā snieg, vai salst, Vai lietus līst.